

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011250
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619011250.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného H. Z. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/62/2019 z 24.6.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/62/2019 z 24.6.2020 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného H. Z., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom X. XXXX,
okres A.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u s t a n o v u j e skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti spočívajúci v starostlivosti o maloleté deti a v ich opatere v súvislosti s jeho pôsobením ako animátora na 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. Z. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v poskytovaní pomoci a dohľadu pri opatere maloletých detí vo výmere 6 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tak, že trvá na svojej nevine, nakoľko nebol preukázaný motív jeho konania. Všetky dôkazy vyznievajú v jeho prospech, najmä testy DNA, ktoré nepotvrdili jeho prítomnosť v izbe, ani, že by sa maloletej dotýkal, ani na posteli ani na nohavičkách sa nenašli žiadne otlaky alebo spermie. Testy DNA nepotvrdili pod jeho nechťami prítomnosť odobratej vzorky od maloletej. Matka maloletej nevysvetlila, prečo deti v ten večer boli vyzlečené, odpovedala len protitázkou, ako to on mohol vedieť. Žiadal preto, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. výroky napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je síce čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov než sú v ňom uvedené.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. Okresný súd vykonal taktiež dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd podrobne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za bezpečne preukázanú. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné, zrozumiteľné a najmä logické a krajský súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku presvedčivo a podrobne rozviedol na základe akých skutočností uznal obžalovaného za vinného a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vo veci vykonaných dôkazov. Obžalovaný je presvedčivo usvedčovaný výpoveďou maloletej poškodenej, ktorá ihneď po spáchaní skutku obžalovaným a po tom, čo vyšiel z izby, túto skutočnosť opísala svojej matke. Výpoveď maloletej poškodenej nebola ani podľa názoru krajského súdu spochybnená spôsobom, na základe ktorého by bolo možné uvažovať o jej nevierohodnosti. V tomto smere krajský súd poukazuje, ako aj prvostupňový súd, na psychologický posudok Dr. M. N., ktorá skúmala maloletú poškodenú. Závery tohto posudku aj podľa názoru krajského súdu dostatočne vylučujú úvahy o nevierohodnosti výpovede maloletej poškodenej, resp. o jej možnom ovplyvňovaní. V tomto smere krajský súd opäť poznamenáva, že maloletá poškodená opísala konanie obžalovaného bezprostredne po spáchaní skutku svojej matke a toto tvrdenie zopakovala aj následne v rámci vyšetrovania. Krajský súd poukazuje aj na ďalší významný moment preukázaný dôkazmi, a to následnú zmenu správania maloletej poškodenej po spáchaní skutku obžalovaným tak, ako to vyplýva nielen z výpovede jej matky, ale aj posudku psychológa Dr. M. N.. Z vykonaných dôkazov možno aj podľa názoru krajského súdu bezpečne konštatovať, že práve konanie obžalovaného voči maloletej malo za následok následnú zmenu jej správania. Podpornými dôkazmi v prospech maloletej poškodenej sú aj znalecké posudky znalcov Mgr. Františka Nociara a MUDr. Jána Vongreja. Z posudku znalca Mgr.

Františka Nociara vyplýva, že u obžalovaného sa prejavuje čiastočná nezrelosť v citovej oblasti, ako aj nezrelosť v oblasti nedostatočného hodnotového ukotvenia ľahkovážneho prístupu a povrchnosti. Vo vzťahoch je obžalovaný nezrelý. Znalec konštatuje, že určitá miera alibistického spracovania vyplýva u obžalovaného aj zo samotného procesného postavenia. Vo všeobecnosti môže byť pohnútkou činu, za ktorý je stíhaný, možnosť sexuálneho uspokojenia a motívom môže byť aj realizácia sexuálnej potreby. Znalec MUDr. Ján Vongrej konštatuje, že u obžalovaného zistil psychosexuálne nezrelú neistú osobnosť, čo je z psychiatrického aj forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti, avšak nevyžadujúcu si jeho liečbu. Pri trestnej činnosti obžalovaného znalec konštatoval náhražkové sexuálne správanie nedevidantného charakteru u psychosexuálne nezrelej osobnosti. Recidívu obdobnej trestnej činnosti znalec však nepredpokladá. Preto nezistil ani dôvod k doporučeniu akejkoľvek formy sexuologickej alebo psychiatrickej liečby. S poukazom na vieryhodnú výpoveď maloletej poškodenej, v prospech ktorej vyznievajú aj vyššie uvedené závery znalcov s prihliadnutím aj na ďalšie dôkazy uvedené v rozsudku prvostupňového súdu, považuje krajský súd vinu obžalovaného za bezpečne a nepochybne preukázanú.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, s týmito sa krajský súd nestotožnil. Obžalovaný poukázal, že výsledky testov DNA nepotvrdili, že by sa maloletej dotýkal a ani na nohavičkách maloletej sa nenašli žiadne otlaky alebo spermie. Taktiež konštatoval, že testy DNA nepotvrdili pod jeho nechťami prítomnosť odobratej vzorky od maloletej. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že ani výsledky vykonaných testov, na ktoré poukázal obžalovaný, nespochybňujú vieryhodnosť výpovede maloletej poškodenej, nakoľko táto okrem iného uviedla aj to, že obžalovaný mal pri jej zneužívaní použiť latexové rukavice. Pokiaľ sa tieto rukavice nenašli na mieste činu, tento fakt je vysvetliteľný skutočnosťou, že maloletá sa o nich pri prvom vyjadrení pred svojou matkou bezprostredne po spáchaní skutku obžalovaným nezmienila. Za takýchto okolností potom ani podľa názoru krajského súdu konštatovanie obžalovaného o výsledkoch testoch DNA nespochybňuje hodnovernosť výpovede maloletej poškodenej.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj odvoláciu námietku obžalovaného, že matka maloletej nevysvetlila, prečo deti boli v ten večer v posteli vyzlečené. Z výpovede matky maloletej poškodenej vyplýva, že táto sa vyjadrila aj k tejto skutočnosti, keď uviedla, že prvú noc boli deti oblečené v spodnom termoprádle, avšak na druhý deň mala maloletá O. oblečené len nohavičky a mladšia dcéra bola úplne nahá, keďže bolo obvyklé, že deti takto spávajú.

Krajský súd sa preto nestotožňuje s konštatovaním obžalovaného v odvolaní, že v celom konaní neboli zistené žiadne dôkazy, ktoré by svedčili proti nemu a že najmä nebol preukázaný u neho motív k takémuto konaniu. Pokiaľ ide o možný motív konania obžalovaného, tu krajský súd opäť poukazuje na závery posudku znalca MUDr. Jána Vongreja, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného ide o psychosexuálne nezrelú a neistú osobnosť, pričom konanie obžalovaného možno považovať za náhražkové sexuálne správanie nedevidantného charakteru u psychosexuálne nezrelej osobnosti.

Odvolanie obžalovaného však považoval krajský súd za čiastočne dôvodné, a to pokiaľ ide o výrok o treste. Ako vyplýva z vykonaných dôkazov v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorý činnosť animátora vykonával viac rokov pred spáchaním skutku, a to s kladným hodnotením od všetkých predchádzajúcich zamestnávateľov. Hodnotenie obžalovaného ako animátora z minulosti vyznieva jednoznačne v jeho prospech s tým, že funkciu vykonával vždy k spokojnosti svojich klientov. Z predchádzajúcej činnosti obžalovaného ako animátora nevyplývajú žiadne poznatky o možnom obdobnom správaní obžalovaného vo vzťahu k maloletým deťom, ako je konanie, pre ktoré je stíhaný. Aj podľa názoru krajského súdu možno konštatovať, že v prípade obžalovaného išlo o ojedinelé vybočenie z rámca jeho vedenia riadneho spôsobu života a jeho kladnému vzťahu k maloletým deťom ako animátora. V tomto smere vyznievajú aj závery posudku znalca MUDr. Vongreja, z ktorých je zrejmé, že recidívu obdobnej trestnej činnosti u obžalovaného nepredpokladá. Zo spisu ďalej vyplýva, že obžalovaný už funkciu animátora nevykonáva a v súčasnej dobe je zamestnaný ako vodič na vysokozdvížnom vozíku. Za takýchto okolností, keď aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na doterajší život obžalovaného možno konštatovať, že išlo z jeho strany o ojedinelé správanie a nie je predpoklad, že by sa v budúcnosti opätovného konania dopúšťal, dospel krajský súd k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného možno dospieť aj trestom kratšieho trvania, než mu uložil prvostupňový súd. Krajský súd pri rozhodovaní o primeranosti trestu prihliadol aj na skutočnosť, že od spáchania trestnej činnosti uplynulo takmer 6 rokov. Obžalovaný sa v minulosti nedostal do rozporu so zákonom a ako už vyššie krajský súd konštatoval skutok, pre ktorý je stíhaný, možno považovať za ojedinelé vybočenie z rámca jeho

riadneho spôsobu života. Krajský súd preto dospel k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného bude postačovať aj miernejší trest, než mu bol uložený prvostupňovým súdom. Na základe odvolania obžalovaného preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného. Skúšobnú dobu vo výmere 2 roky považuje krajský súd za primeranú aj s prihliadnutím na fakt, že od spáchania trestného činu viedol doposiaľ obžalovaný riadny život. Obdobne ako prvostupňový súd, aj krajský súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti spočívajúci v starostlivosti o maloleté deti a ich opatere v súvislosti s pôsobením obžalovaného ako animátora, krajský súd považoval za primeraný trest, trest v rozsahu 3 roky. Opäť prihliadol na skutočnosť, že v súčasnej dobe obžalovaný už funkciu animátora nevykonáva a obdobného konania, pre ktoré je stíhaný, sa obžalovaný v minulosti nedopustil, pričom zo strany všetkých zamestnávateľov, u ktorých v minulosti vykonával funkciu animátora, bol hodnotený pozitívne.

Krajský súd na rozdiel od prvostupňového súdu nerozhodoval postupom podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. o povinnosti obžalovaného strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, nakoľko ide o povinnosť, ktorá vyplýva pre obžalovaného priamo z Trestného zákona, a preto jej ukladanie aj rozsudkom považuje krajský súd za nadbytočné.

Trest uložený obžalovanému krajským súdom možno podľa názoru krajského súdu považovať za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Ide o trest, ktorý v plnej miere odzrkadľuje aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Taktiež tento trest je trestom dostatočne spôsobilým vyjadriť aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.